

MN130. Devadūta sutta

Nebeští poslové

Úvod

Tak jsem slyšel. Jednou Vznešený prodléval v Sāvattihī, Jetově háji, Anāthapiṇḍikově zahradě. Tam Vznešený oslovil mnichy: "Mnichové!" "Ctihodný pane!" odpověděli mu mniši.

Vznešený pravil: "Mniši, jako kdyby zde byly dva domy s dveřmi a nějaký člověk s dobrým zrakem, stojící mezi nimi, by viděl, jak do nich lidé vstupují a vystupují, jak mezi nimi přecházejí sem a tam. Podobně, mniši, svým božským okem (*dibbena cakkhunā*), očištěným a přesahujícím oko lidské, vidím, jak bytosti odcházejí a znovu vyvstávají, nízké (*hīne*) a vznešené (*panīte*), krásné (*suvanne*) a ošklivé (*dubbanne*), šťastné (*sugate*) a nešťastné (*duggate*), a poznávám (*pajānāmi*), jak bytosti putují podle svých činů (*yathākammūpage satte*):

´ **(1.) Tyto** ctěné bytosti (*bhonto sattā*), které **dobře jednaly**

- tělem (*kāyasucaritena*),
 - dobře jednaly řečí (*vācīsucaritena*) a
 - dobře jednaly myslí (*manosucaritena*),
 - nehanily ušlechtilé (*ariyānam anupavādakā*),
 - zastávaly správné názory (*sammāditthikā*) a
 - jednaly podle svých správných názorů,
- po rozpadu těla (*kāyassa bheda*), po smrti (*param maranā*), **znovu vyvstaly (*upapannā*) v šťastném místě (*sugati*), v nebeském světě (*sagga*).**

(2.) Tyto další ctěné bytosti, které **dobře jednaly** tělem, řečí a myslí, nehanily ušlechtilé, zastávaly správné názory a jednaly podle svých správných názorů, po rozpadu těla, po smrti, **znovu vyvstaly mezi lidmi (*manussesu*).**

(3.) Tyto další ctěné bytosti, které **špatně jednaly** tělem (*kāyaduccaritena*), špatně jednaly řečí (*vācīduccaritena*) a špatně jednaly myslí (*manoducaritena*), hanily ušlechtilé (*ariyānam upavādakā*), zastávaly špatné názory (*michāditthikā*) a jednaly podle svých špatných názorů, po rozpadu těla, po smrti, **znovu vyvstaly v říši duchů (*pettivisayam*).**

(4.) Tyto další ctěné bytosti, které **špatně jednaly** tělem, řečí a myslí, hanily ušlechtilé, zastávaly špatné názory a jednaly podle svých špatných názorů, po rozpadu těla, po smrti, **znovu vyvstaly ve zvířecím lůně** (*tiracchāyoni*).

(5.) Tyto další ctěné bytosti, které **špatně jednaly** tělem, řečí a myslí, hanily ušlechtilé, zastávaly špatné názory a jednaly podle svých špatných názorů, po rozpadu těla, po smrti, **znovu vyvstaly v bědném stavu** (*apāya*), v strastném místě (*duggati*), v záhubě (*vinipāta*), v pekle (*niraya*).

Nyní, mniši, strážci pekla uchopí takového jedince [jenž vyvstal v pekle] a představí ho králi Yamovi: 'Králi, tento jedinec špatně jednal se svou matkou, se svým otcem, s askety a s bráhmány, a neměl úctu ke starším ze svého rodu. Nechť pro něj král určí trest.'

Pět nebeských poslů

(1.) Nyní, mniši, se ho král Yama zeptá a otáže na prvního nebeského posla: "Milý jedinče, neviděls mezi lidmi zjevení prvního nebeského posla (*pathama devadūta*)?"

"Neviděl, pane." "Milý jedinče, neviděls mezi lidmi (1.) **malé novorozeně, ležící ve vlastních výkalech a moči?**"

"Viděl, pane."

"Milý jedinče, jako dospělého a inteligentního, tě někdy nenapadlo: 'I já jsem předmětem [znovu] zrození (*jātidhammo*) a nemohu se mu vyhnout (*anatīto*). Měl bych raději dobře jednat (*kalyānam karomi*) tělem, řečí a myslí?'"

"Byl jsem nedůsledný (*nāsakkhissam*) a nedbalý (*pamādassam*), pane."

"Milý jedinče, skrze nedbalost jsi nedobře jednal tělem, řečí a myslí. Vskutku jsi jednal v souladu se svou nedbalostí. Tyto špatné činy nevykonala ani tvá matka ani tvůj otec ani tvůj bratr ani tvá sestra ani tví společníci ani tví příbuzní ani asketové ani bráhmáni ani bohové. Ty sám jsi vykonal tyto špatné činy, a ty sám zakusíš jejich následky."

(2.) Nyní, mniši, se ho král Yama zeptá a otáže na druhého nebeského posla: "Milý jedinče, neviděls mezi lidmi zjevení druhého nebeského posla (*dutiya devadūta*)?"

"Neviděl, pane."

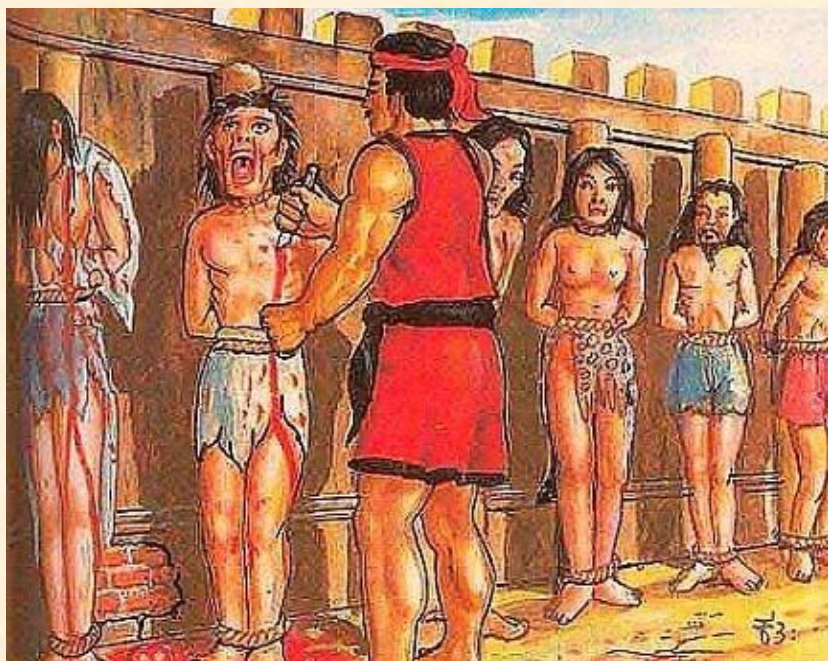
Král Yama pak řekne:

"Milý jedinče, neviděls mezi lidmi (2.) **muže či ženu, osmdesát, devadesát či sto let staré, se shrbenými zády, sešlé, opírající se o hůl, ztrápené a senilní, s vylámanými zuby, s šedivými vlasy nebo holohlavé, se svrastělou kůží pokrytou skvrnami?**"

"Viděl, pane."

"Milý jedinče, jako dospělého a inteligentního, tě někdy nenapadlo: 'I já jsem předmětem stárnutí (*jarādhhammo*) a nemohu se mu vyhnout. Měl bych raději dobře jednat tělem, řečí a myslí?'"

"Byl jsem nedůsledný a nedbalý, pane."

"Milý jedinče, skrze nedbalost jsi nedobře jednal tělem, řečí a myslí. Vskutku jsi jednal v souladu se svou nedbalostí. Tyto špatné činy nevykonala ani tvá matka ani tvůj otec ani tvůj bratr ani tvá sestra ani tví společníci ani tví příbuzní ani asketové ani bráhmani ani bohové. Ty sám jsi vykonal tyto špatné činy, a ty sám zakusíš jejich následky."

(3.) Nyní, mniši, se ho král Jama zeptá a otázka na třetího nebeského posla: "Milý jedinče, neviděls mezi lidmi zjevení třetího nebeského posla (*tatiya devadūta*)?"
"Neviděl, pane."

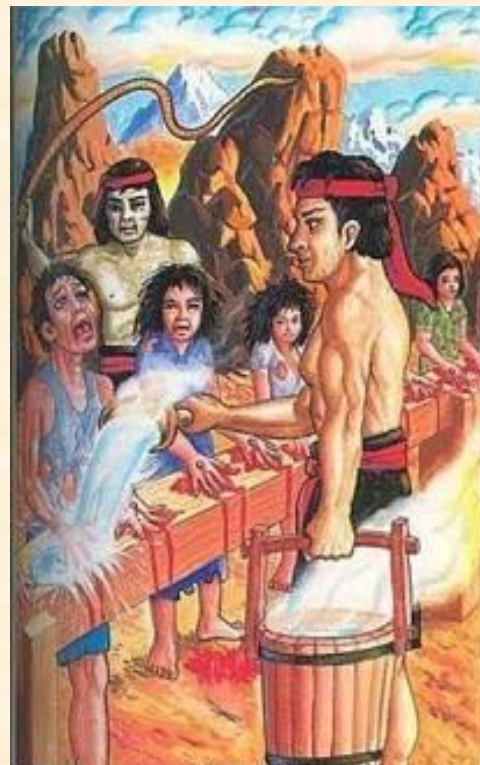
"Milý jedinče, neviděls mezi lidmi **(3.) muže či ženu, které postihla nemoc, utrpení, vážná choroba, ležící ve vlastních výkalech a moči, kteří byli zvedáni a pokládáni na lůžko ostatními?**"
"Viděl, pane."

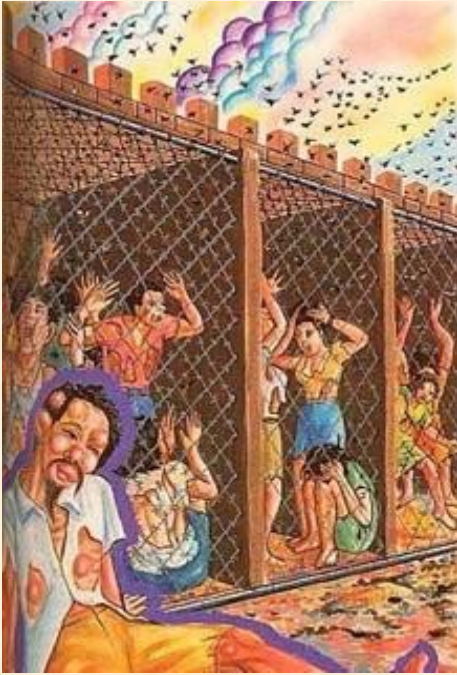
"Milý jedinče, jako dospělého a inteligentního, tě někdy nenapadlo: '**I já jsem předmětem nemoci (*byādhidhammo*)** a nemohu se jí vyhnout. Měl bych raději dobře jednat tělem, řečí a myslí?'"
"Byl jsem nedůsledný a nedbalý, pane."

"Milý jedinče, skrze nedbalost jsi nedobře jednal tělem, řečí a myslí. Vskutku jsi jednal v souladu se svou nedbalostí. Tyto špatné činy nevykonala ani tvá matka ani tvůj otec ani tvůj bratr ani tvá sestra ani tví společníci ani tví příbuzní ani asketové ani bráhmani ani bohové. Ty sám jsi vykonal tyto špatné činy, a ty sám zakusíš jejich následky."

(4.) Nyní, mniši, se ho král Jama zeptá a otázka na čtvrtého nebeského posla: "Milý jedinče, neviděls mezi lidmi zjevení čtvrtého nebeského posla (*catuttha devadūta*)?"
"Neviděl, pane."

"Milý jedinče, neviděls mezi lidmi **(4.) zloděje, zatčeného králem, který byl pak nucen podstoupit rozmanité druhy trestů, jako bičování, mrskání, tlučení holí, useknutí rukou, useknutí nohou, useknutí rukou i nohou, useknutí uší, useknutí nosu, useknutí uší i nosu, otevření lebky, nalévání roztaveného železa do mozku, skalpování hlavy, plnění úst krví, zapálení těla, zabaleného do látky napuštěné olejem, zapálení rukou, zabalených do látky napuštěné olejem, stažení kůže z celého těla až ke kotníkům, stažení kůže od kotníků směrem ke krku, napíchnutí na tyč, stržení kůže,**

masa a šlach ostrými železnými hroty, odsekávání masa z těla, kousek po kousku, řezání železnými hroty a sypání soli do ran, napíchnutí na železný kůl a otáčení dokola, drcení kostí na morek, polévání vařícím olejem, sežrání psi a useknutí hlavy mečem?"

"Viděl, pane."

"Milý jedinče, jako dospělého a inteligentního, tě někdy nenapadlo: **'Ti, kdo páchají zlé činy (pāpakāni kammāni) jsou předmětem těchto rozmanitých druhů trestů (vividhā kammakāranā) již zde a nyní (dittheva dhamme), natož pak v následující existenci (parattha).** Měl bych raději dobře jednat tělem, řečí a myslí? "

"Byl jsem nedůsledný a nedbalý, pane."

"Milý jedinče, skrze nedbalost jsi nedobře jednal tělem, řečí a myslí. Vskutku jsi jednal v souladu se svou nedbalostí. Tyto špatné činy nevykonala ani tvá matka ani tvůj otec ani tvůj

bratr ani tvá sestra ani tví společníci ani tví příbuzní ani asketové ani bráhmani ani bohové. Ty sám jsi vykonal tyto špatné činy, a ty sám zakusíš jejich následky."

(5.) Nyní, mniši, se ho král Yama zeptá a otázce na páteho nebeského posla: "Milý jedinče, neviděls mezi lidmi zjevení páteho nebeského posla (*pañcama devadūta*)?"

"Neviděl, pane."

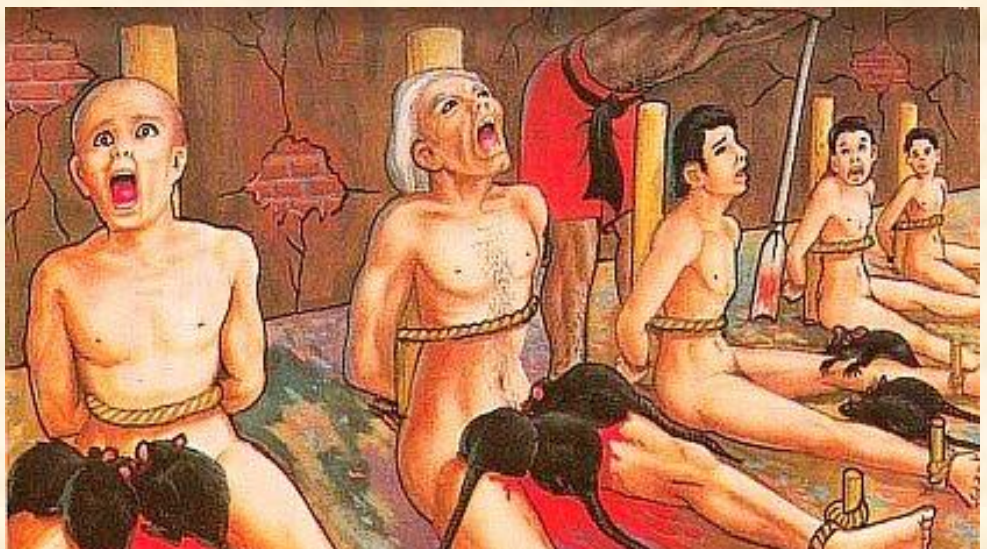
"Milý jedinče, neviděls mezi lidmi **(5.) tělo muže či ženy, jeden, dva nebo tři dny mrtvé, nadmuté, zčernalé, zmodralé a hnijící?**"

"Viděl, pane."

"Milý jedinče, jako dospělého a inteligentního, tě někdy nenapadlo: **'I já jsem předmětem smrti (maranadhammo)** a nemohu se jí vyhnout. Měl bych raději dobře jednat tělem, řečí a myslí? "

"Byl jsem nedůsledný a nedbalý, pane."

"Milý jedinče, skrze nedbalost jsi nedobře jednal tělem, řečí a myslí. Vskutku jsi jednal v souladu se svou nedbalostí. Tyto špatné činy nevykonala ani tvá matka ani tvůj otec ani tvůj bratr ani tvá sestra ani tví společníci ani tví příbuzní ani asketové ani bráhmani ani bohové. Ty sám jsi vykonal tyto špatné činy, a ty sám zakusíš jejich následky."

Pekelné utrpení

Mniši, potom co se ho král Yama zeptal a otázal na páteho nebeského posla, zůstane tichý. **Strážci pekla pak toho jedince odvedou a potrestají ho trestem, známým jako pět způsobů probodnutí.**

1. Probodnou mu rozžhavenou železnou tyčí jednu ruku a
2. další tyčí druhou ruku.
3. Další tyčí mu probodnou jednu nohu a
4. další tyčí druhou nohu.
5. Další rozžhavenou železnou tyčí ho pak probodnou uprostřed prsou.

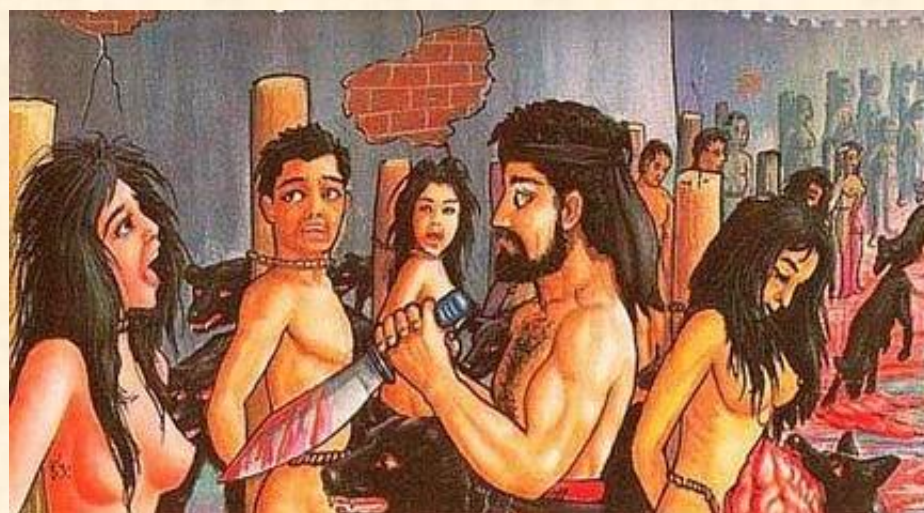
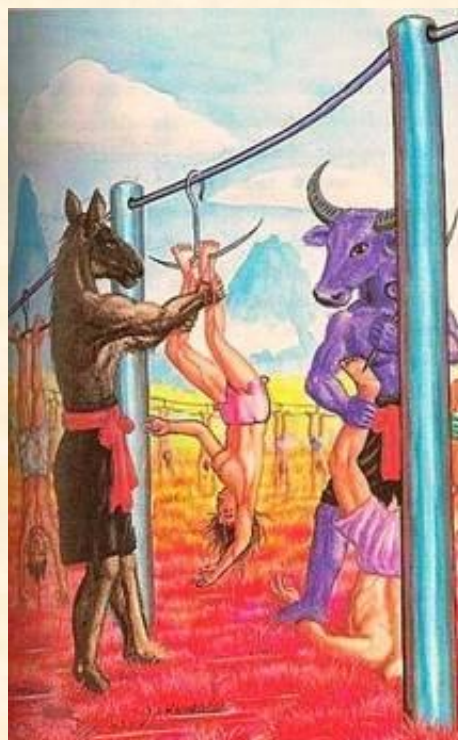
Zde pociťuje strastné, bolestivé, trýznivé a bodavé pocity, a smrt pro něj zde nenastane dříve, než se vyčerpají následky jeho špatných činů.

Strážci pekla ho pak sejmou dolů a sekají ho mačetami. Zde pociťuje strastné, bolestivé, trýznivé a bodavé pocity, a smrt pro něj zde nenastane dříve, než se vyčerpají následky jeho špatných činů.

Strážci pekla ho pak uchopí nohama vzhůru a sekají ho sekerami. Zde pociťuje strastné, bolestivé, trýznivé a bodavé pocity, a smrt pro něj zde nenastane dříve, než se vyčerpají následky jeho špatných činů.

Strážci pekla ho pak zapřáhnou do povozu a vláčejí ho sem a tam skrze žhnoucí a planoucí pole. Zde pociťuje strastné, bolestivé, trýznivé a bodavé pocity, a smrt pro něj zde nenastane dříve, než se vyčerpají následky jeho špatných činů.

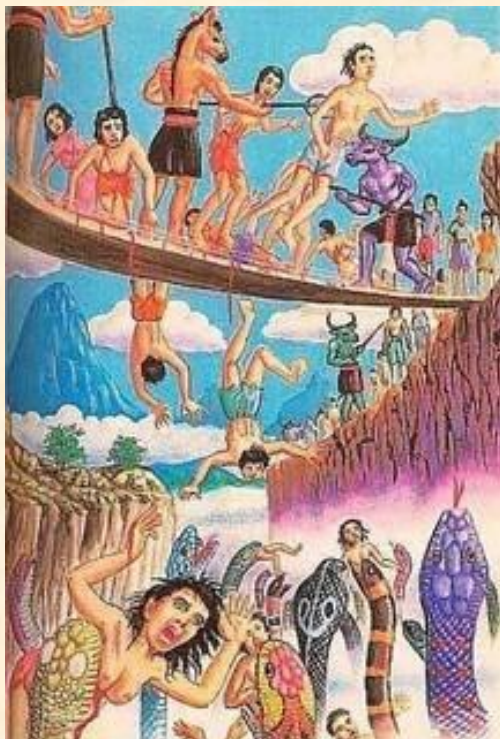
Strážci pekla ho pak nechají vylézat a slézat velkou horu žhnoucího a planoucího uhlí. Zde pociťuje strastné, bolestivé, trýznivé a bodavé pocity, a smrt pro něj zde nenastane dříve, než se vyčerpají následky jeho špatných činů.

Strážci pekla ho pak uchopí za nohy a spustí ho do kotle s rozžhaveným železem, žhnoucího a planoucího, s pěnou na povrchu. V tomto kotli ho pak vaří, přičemž se objevuje na povrchu, vznáší se uvnitř a klesá dolů. Zde pociťuje strastné, bolestivé, trýznivé a bodavé pocity, a smrt pro něj zde nenastane dříve, než se vyčerpají následky jeho špatných činů.

Strážci pekla ho pak uvrhnou do Velkého pekla. Takové je Velké peklo, mniši:

*‘Čtyři rohy a čtyři brány na každé straně,
obklopené železnou zdí, přikryté železnou střechou,
s železnou, žhnoucí a planoucí podlahou,
rozpíná se do šíře sta mil (yojana) a přetrvává po celé věky.’*

Mniši, plameny šlehající z východní zdi tohoto Velkého pekla naráží proti západní zdi.

Plameny šlehající ze západní zdi naráží proti východní zdi.

Plameny šlehající ze severní zdi naráží proti jižní zdi.

Plameny šlehající z jižní zdi naráží proti severní zdi.

Plameny šlehající ze spodku naráží proti vrcholu.

Plameny šlehající z vrcholu naráží proti spodku.

Zde pociťuje strastné, bolestivé, trýznivé a bodavé pocity, a smrt pro něj zde nenastane dříve, než se vyčerpají následky jeho špatných činů.

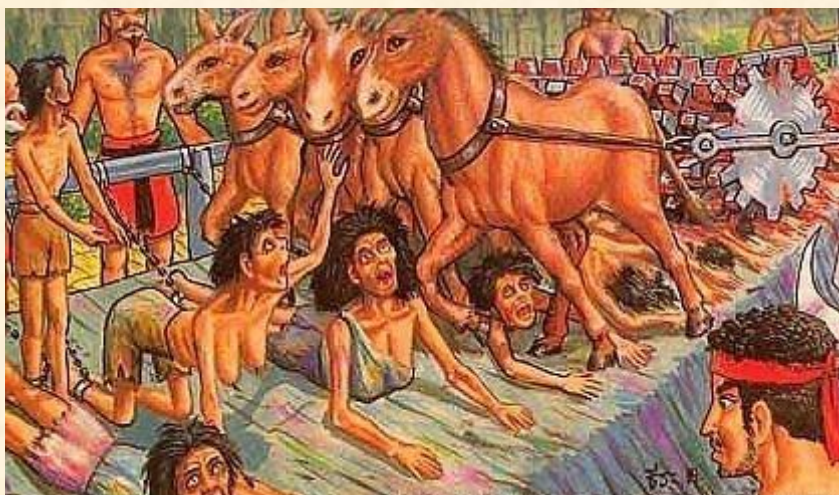
Mniši, jednou za dlouhé období se otevře východní brána tohoto Velkého pekla. Když se brána otevře, tento jedinec se snaží rychle běžet k ní, přičemž se jeho vnější kůže pálí, jeho vnitřní kůže se pálí, jeho maso se pálí, jeho šlachy se pálí a z jeho kostí se kouří. Když po dlouhé době dosáhne této brány, je již zavřena. Zde pociťuje strastné, bolestivé, trýznivé a bodavé pocity, a smrt pro něj zde nenastane dříve, než se vyčerpají následky jeho špatných činů.

Jednou za dlouhé období se otevře západní brána... severní brána ... jižní brána ... východní brána tohoto Velkého pekla. Když se brána otevře, tento jedinec se snaží rychle běžet k ní, přičemž se jeho vnější kůže pálí, jeho vnitřní kůže se pálí, jeho maso se pálí, jeho šlachy se pálí a z jeho kostí se kouří. Pak vyjde touto bránou.

Mniši, přímo k Velkému peklu přiléhá rozlehlé **Peklo plné výkalů**. Tento jedinec spadne do toho pekla. Stvoření žijící v tomto pekle, která mají zobáky jako jehly, se mu zatínají do vnější kůže, do vnitřní kůže, do masa, do šlach, do kostí a vyžírají mu morek. Zde pociťuje strastné, bolestivé, trýznivé a bodavé pocity, a smrt pro něj zde nenastane dříve, než se vyčerpají následky jeho špatných činů.

Přímo k Peklu plnému výkalů přiléhá rozlehlé **Peklo plné žhavého popela**. Tento jedinec spadne do tohoto pekla. Zde pociťuje strastné, bolestivé, trýznivé a bodavé pocity, a smrt pro něj zde nenastane dříve, než se vyčerpají následky jeho špatných činů.

Přímo k Peklu plnému žhavého popela přiléhá rozlehlý **Les trnitých stromů**, se šestnáct palců dlouhými trny, tyčící se do

výšky jedné míle (*yojana*), žhnoucí a planoucí. Tento jedinec vylézá na ty stromy a padá z nich dolů. Zde pociťuje strastné, bolestivé, trýznivé a bodavé pocity, a smrt pro něj zde nenastane dříve, než se vyčerpají následky jeho špatných činů.

Přímo k Lesu trnitých stromů přiléhá rozlehlý **Les mečových stromů**. Tento jedinec vejde do toho lesa. Když zde zafouká

vítr, mečové listy padají ze stromů a usekávají mu ruce, nohy, uši či nos. Zde pociťuje strastné, bolestivé, trýznivé a bodavé pocity, a smrt pro něj zde nenastane dříve, než se vyčerpají následky jeho špatných činů.

Přímo k Lesu mečových stromů přiléhá velká **Řeka plná žíraviny**. Tento jedinec spadne do té řeky a je unášen spodními a horními proudy. Zde pociťuje strastné, bolestivé, trýznivé a bodavé pocity, a smrt pro něj zde nenastane dříve, než se vyčerpají následky jeho špatných činů.

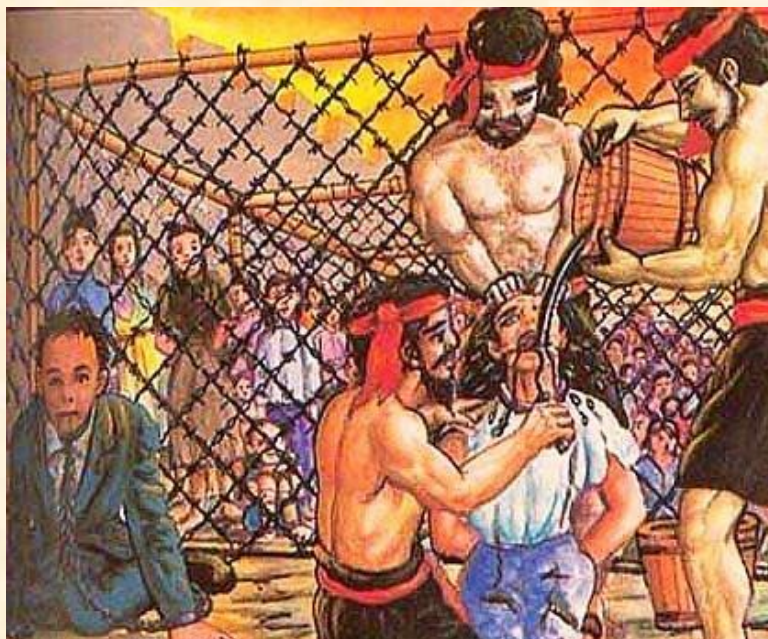
Strážci pekla ho pak vytáhnou železnými háky, položí ho na břeh a zeptají se ho: "*Co si přeješ, milý jedince?*"

"Mám hlad, pánové."

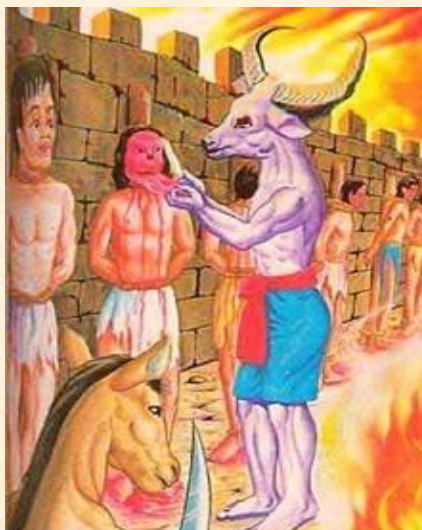
Strážci pekla mu pak rozevřou ústa rozžhavenými železnými kleštěmi a vloží mu do nich rozžhavenou železnou kouli. Tato železná koule spálí jeho rty, spálí jeho ústa, spálí jeho hrdlo, spálí jeho hrud' a vyjde spodem, přičemž vyvrhne jeho vnitřnosti a střeva. Zde pociťuje strastné, bolestivé, trýznivé a bodavé pocity, a smrt pro něj zde nenastane dříve, než se vyčerpají následky jeho špatných činů.

Strážci pekla se ho pak zeptají: "*Co si přeješ, milý jedince?*" "Mám žízeň, pánové."

Strážci pekla mu pak rozevřou ústa rozžhavenými železnými kleštěmi a nalijí mu do nich roztavené žhnoucí železo. Toto roztavené železo spálí jeho rty, spálí jeho ústa, spálí jeho hrdlo, spálí jeho hrud' a vyjde spodem, přičemž vyvrhne jeho vnitřnosti a střeva. Zde pociťuje strastné, bolestivé, trýznivé a bodavé pocity, a smrt pro něj zde nenastane dříve, než se vyčerpají následky jeho špatných činů. Strážci pekla ho pak znovu uvrhnou zpět do Velkého pekla.

Závěr

Mniši, dříve krále Jamu napadlo: 'Ti, kdo ve světě konají zlé a neprospěšné činy, vskutku zakoušejí tato rozmanitá muka. Kéž bych tak mohl dosáhnout lidského stavu tehdy, kdy se ve světě objevil Tathāgata, zasloužilý, dokonale probuzený. Kéž bych tak mohl vzdát úctu tomuto Vznešenému. Kéž by mi tak mohl Vznešený vyložit Dhammu. Kéž bych tak mohl porozumět této Dhammě Vznešeného.'

Mniši, toto vám nevykládám jako něco, co bych slyšel od jiných asketů či bráhmánů. Toto vám vykládám jako něco, co jsem sám skutečně poznal, sám uviděl a sám objevil."

Tak pravil Vznešený. Když Blažený domluvil, dodal Učitel ještě toto:

*"I přes varování nebeských poselů, jsou mnozí nedbalí (**pamajjanti**) a domýšliví (**mānavā**).
Vskutku dlouhou dobu mohou naříkat ti, kdo jednou spadnou do nižších stavů
(**hīnakāyūpagā**).
Ale mírní [ctnostní] (**santo**), dobří jedinci (**sappurisā**), kteří jsou již zde varováni nebeskými
posly,
nejsou nedbalí (**nappamajjanti**) a cvičí se v ušlechtilé Dhammě.
Vidouce tuto hrozbu (**bhayam**): jak s ulpíváním vzniká zrození a smrt (**upādāne**
jātimaranasambhave),
osvobození neulpíváním (**anupādā vimuccanti**), ukončí [odstraní] zrození a smrt
(**jātimaranasankhaye**).
Když takto šťastně dosáhli bezpečí a uskutečnili odpoutání zde a nyní
(**ditthadhammābhiniibbutā**),
překonali všechny strach a zášť (**sabbaverabhayātītā**), a unikli tak veškeré strasti
(**sabba dukkham upaccagun,ti**)."*

